

8

רשומות

ספר החוקים

14 בנובמבר 1997

1637

י"ד בחשון התשנ"ח

עמוד

- 2 ..... חוק הערבות (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1997
- 6 ..... חוק השיפוט והצבאי (תיקון מס' 33), התשנ"ח-1997
- 8 ..... חוק איסור פתיחת בתי עינוגים בתשעה באב (הסמכה מיוחדת), התשנ"ח-1997

תיקון עקיף:

פקודת העיריות - מס' 64

חוק הערבות (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1997*

1. בחוק הערבות, התשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום פרק ב' ופרק ג' החלפת פרקים ב' ו'ג' יבוא:

"פרק ב': ערבות של ערב יחיד"

18. החלטה תחולה. הוראות פרק זה יחולו על ערבות שנתן ערב יחיד לנושה, יהא כינויה אשר יהא, לרבות התחייבות לשיפוי.

19. הגדרות. בפרק זה -

"נושה" - מי שמתן הלוואות הוא במהלך עסקיו הרגיל, אף אם אינו עיסוקו העיקרי;

"ערב יחיד" - מי שאינו תאגיד, ולמעט בן זוג של החייב או שותפו של החייב, בין בשותפות רשומה ובין בשותפות שאינה רשומה; היה החייב תאגיד, לא ייחשב כערב יחיד גם מי שהוא בעל ענין בתאגיד; לענין זה, "בעל ענין בתאגיד" - כהגדרת "בעל ענין" בתאגיד, בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968²;

"ערב מוגן" - אחר מאלה:

(1) ערב יחיד, שבחווה הערבות בינו לבין הנושה נקוב סכום שאינו עולה על 60,000 שקלים חדשים;

(2) ערב יחיד, שבחווה הערבות בינו לבין הנושה נקוב סכום שאינו עולה על 500,000 שקלים חדשים, ובלבד שהחייב הנערב נועד לרכישת זכויות בדירה המיועדת למגורי החייב, ילדיו הבגירים או הוריו.

20. ערכון סכומים (א) הסכומים הנקובים בהגדרה "ערב מוגן" בסעיף 19 יעודכנו ב-1 בינואר וב-1 ביולי של כל שנה (להלן - יום העדכון), לפי שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי; ואולם יום העדכון הראשון יהיה ביום ג' באדר התשנ"ח (1 במרס 1998).

(ב) לענין סעיף זה -

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפורסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד החדש" - המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;

"המדד היסודי" - המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם, ולענין יום העדכון הראשון - המדד שפורסם בחודש יולי 1997.

21. ערבות בסכום קצוב (א) ערב יחיד ערב רק לסכום הנקוב בחווה הערבות ולתוספות כמפורט בסעיף 25.

(ב) לא נקוב בחווה הערבות סכום קצוב - פטור ערב יחיד מערבותו.

* נתקבל בכנסת ביום ד' בחשון התשנ"ח (4 בנובמבר 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2443, מיום כ' בחשון התשנ"ו (13 בנובמבר 1995), עמ' 212.
¹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 46; התשנ"ב, עמ' 144.
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

22. (א) נושה יגלה לערב יחיד, לפני כריתת חוזה הערבות, את כל הפרטים הבאים, כפי שנקבעו בחוזה שבינו לבין החייב:

(1) הסכום הנקוב בחוזה שבין הנושה לבין החייב (להלן – הקרן);

(2) שיעור הריבית השנתי, בחישוב המביא בחשבון ריבית דריבית בהתאם למועד הפרעון;

(3) תקופת החיוב, סכומי הפרעון של הקרן ושל הריבית ומועדי הפרעון;

(4) היתרה הריבית משתנה – שיעור הריבית בעת כריתת החוזה בהתחשב בריבית דריבית בהתאם למועד הפרעון בעת כריתת החוזה, ודרך השינוי;

(5) היות הקרן או הריבית צמודות, ובסיס ההצמדה;

(6) תוספות שנקבעו לפי סעיף 25(א)4;

(7) שיעור ריבית בשל איחור בפרעון וכן כל תשלום שיהווה בו החייב בשל אי קיום החיוב הנערב.

(ב) נושה יגלה לערב יחיד, לפני כריתת חוזה הערבות, בנוסף לפרטים לפי סעיף קטן (א), את הפרטים הבאים:

(1) היות הערב ערב יחיד או ערב מוגן;

(2) מספר הערבים וחלקו היחסי של הערב בחיוב;

(3) היות הערבות ערבות לחיוב קיים או לחיוב המחליף חיוב קיים;

(4) שיעור הריבית כמשמעותה בסעיף 25(א)2.

(ג) גילוי הפרטים המפורטים בסעיף קטן (א)1, (3) ו-4, יהא כפי שהם מעורכנים למועד כריתת חוזה הערבות.

(ד) גילוי הפרטים שבסעיף קטן (א) לגבי ערבות לחיוב עתיד לבוא, יהא כפי שהם ידועים לנושה בעת כריתת חוזה הערבות או כפי שניתן לקבוע אותם במועד האמור.

23. (א) לא גילה הנושה לערב יחיד את הפרטים המפורטים –

(1) בסעיף 22(א)1 – פטור ערב יחיד מערבותו אם בעת כריתת החוזה היה פער משמעותי בין סכום הערבות לסכום ההלוואה;

(2) בסעיף 22(א)2 – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי שיעור הריבית המינימלי המקובל בחוזים מאותו סוג;

(3) בסעיף 22(א)4 – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי שיעור הריבית המינימלי המקובל בחוזים מאותו סוג;

(4) בסעיף 22(א)3, (5), (6) או (7) ובסעיף 22(ב)2 – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי אומד דעתו בעת כריתת חוזה הערבות;

(5) בסעיף 22(ב)1, (3) או (4) – פטור ערב יחיד מערבותו.

(ב) הוכיח הנושה שערב יחיד ירע פרט מהפרטים הקבועים בסעיף 22, לא יחול סעיף קטן (א) בכל הנוגע לאותו פרט.

מסירת העתק מהחזה

24. (א) נושה העומד לחתום על חוזה ערבות עם ערב יחיד, ימסור לו העתק מהחזה ויתן לו הזדמנות סבירה לעיין בו לפני חתימתו, וכן ימסור לו העתק חתום לאחר החתימה.

(ב) נושה ימסור לערב יחיד, לפי בקשתו, העתק מהחזה שבין הנושה לחייב.

תוספות לסכום הערבות

25. (א) ערב יחיד ערב, בנוסף לסכום הנקוב בחוזה הערבות, רק לתוספות אלה:

(1) הפרשי הצמדה וריבית שלא יעלו על המוסכם בין הנושה לבין החייב;

(2) ריבית בשל איחור בפרעון, ובלבד שלא יעלה שיעורה על ארבע נקודות אחוז מעל הריבית שנקבעה בחוזה שבין הנושה לבין החייב באין איחור בפרעון (להלן – ריבית מקורית); היתה הריבית המקורית ריבית משתנה, ייעשה החישוב על פי אותה ריבית כפי שניייה מעת לעת, בתוספת שלא תעלה על ארבע נקודות אחוז על שיעור הריבית המקורית;

(3) הוצאות שקבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל;

(4) תוספת שיקבע שר המשפטים בהתייעצות עם נגיד בנק ישראל.

(ב) ערב יחיד יהיה חייב בתוספת המפורטת בסעיף קטן (א) רק עבור התקופה שלאחר תום 15 הימים מיום שקיבל את ההודעה על אי קיום החיוב כאמור בסעיף 26.

הודעה על אי-קיום

26. (א) לא קיים החייב את חיובו, יודיע על כך הנושה לערב יחיד תוך 90 ימים מיום שהיה על החייב לקיים את החיוב; לא הודיע כאמור, יופטר הערב כדי הנזק שנגרם לו בשל כך.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א), יפרט הנושה את תוכן הוראות סעיף קטן (ד) ו-(3) ואת תוכן של הוראות סעיפים 27 ו-29.

(ג) שר המשפטים רשאי, בהתייעצות עם נגיד בנק ישראל, לקבוע סוג וסכום של חיובים שלגביהם פטור הנושה מלהודיע לערב על אי-קיום החיוב כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) (1) ביקש נושה להעמיד לפרעון מוקדם הלוואה לפרעון בתשלומים, בשל איחור בפרעון, יודיע על כך לערב יחיד לפחות 15 ימים מראש; לא הודיע הנושה כאמור, לא יהיה הערב היחיד חייב בפרעון המוקדם.

(2) הודיע הערב היחיד על רצונו לפרוע את ההלוואה בתשלומים, רשאי הוא לפרוע את ההלוואה בהתאם לתנאי ההלוואה ולתנאי פריסת התשלומים כפי שנקבעו בחוזה שבין הנושה לחייב, וזאת מבלי לגרוע מזכויותיו כערב מוגן.

(3) לא הודיע הערב היחיד על רצונו לפרוע את ההלוואה כאמור בפסקה (2) תוך 15 ימים מיום שקיבל את ההודעה של

הנושה כאמור בפסקה (1), יהיה הנושה רשאי להעמיד את ההלוואה לפרעון מוקדם.

(ה) הודעה של נושה לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ד) תישלח בדואר רשום לפי המען שמסר הערב לנושה; דרך מסירת הודעה של ערב יחיד לפי סעיף קטן (ד) תיקבע בתקנות.

27. (א) לא תוגש תובענה נגד ערב מוגן אלא לאחר שנתקיימו שניים מתנאי תובענה מהחייב תחילה:

(1) ניתן פסק דין נגד החייב;

(2) יושב ראש ההוצאה לפועל אישר שעל מגת להיפרע מהחייב, ננקטו כל הליכי ההוצאה לפועל, לרבות הליכים למימוש משכנתה על דירת מגורים או למימוש משכון על זכויותיו בדירת מגורים והכל כשהם סבירים בנסיבות הענין.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן להגיש תובענה נגד ערב מוגן למילוי ערבותו אם התקיים אחד משני הסייגים הבאים:

(1) החייב נפטר, הוכרז פסול דין, ניתן נגדו צו כינוס נכסים או יצא מן הארץ לצמיתות; היה החיוב מובטח במשכנתה או במשכון, לא יחול סייג זה אלא אם כן קבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל, לפי הענין, שנעשו מאמצים סבירים לאיתור החייב או למימוש המשכנתה או המשכון;

(2) היה החייב תאגיד – ניתן נגדו צו כינוס נכסים או צו פירוק.

(ג) הוגשה תובענה נגד חייב, ומסור הנושה הודעה לכל ערב מוגן, והוא יהיה רשאי להצטרף להליך.

(ד) לענין סעיף זה, "הגשת תובענה" – לרבות דרישה לתשלום החוב, כולו או מקצתו, קינוח, או מימוש כל סעד שיש לנושה כלפי הערב המוגן.

28. מילא ערב מוגן את ערבותו, כולה או מקצתה, יהא דינו כדין הנושה לענין הליכי גביית החוב מאת החייב שבהם פתח הנושה, והוא יהיה רשאי להמשיך בהליכים אלה.

29. (א) ערבים מוגנים יהיו חייבים כלפי הנושה בחלקים שווים.
(ב) היו לאותו חיוב גם ערבים שאינם ערבים מוגנים, יחושב חלקן של כל ערב מוגן לפי מספרם של כלל הערבים.

(ג) היה הסכום הנקוב בחוזה הערבות של ערב מוגן נמוך מחלקו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), לא יהא אותו ערב חב מעבר לסכום הנקוב בחוזה ערבותו; אין בהוראה זו כדי להשפיע על חלקם של יתר הערבים.

30. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 4(א).

31. הוראות פרק זה יחולו על אף האמור בסעיף 57 לפקודת השטרות.⁵

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 2, עמ' 12.

אי התנאה 32. על אף האמור בכל דין, בערבות לפי פרק זה, התניה על הוראות הפרק ועל סעיפים 5, 6, 7, 11 ו-12 שאינה לטובת ערב יחיד – בטלה.

פרק ג': הוראות שונות

שמירת דינים 33. חוק זה בא להוסיף על כל דין אחר ולא לגרוע ממנו.
ביצוע ותקנות 34. שר המשפטים ממונה על ביצועו של חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובין השאר –

- (1) לקבוע פרטים נוספים שעל הנושה לגלות לערב יחיד;
- (2) לקבוע את דרכי הגילוי של פרטים שהנושה חייב לגלותם לערב יחיד לפי סעיף 22;
- (3) לקבוע את דרך הצגת המידע האמור בסעיף 22(א3);
- (4) לקבוע את התוספות שערב יחיד ערב להן לפי סעיף 25(א4);
- (5) לקבוע פטור מהודעה לפי סעיף 26(ג);
- (6) לקבוע הליכים למשך גביית חוב לפי סעיף 28.

2. תחילתו של חוק זה ב-1 בחודש שלאחר תום שישה חודשים מיום פרסומו, והוא יחול על התחייבויות לשיפוי וחוזי ערבות שנכרתו לאחר תחילתו; על התחייבויות לשיפוי וחוזי ערבות שנכרתו לפני תחילתו של חוק זה יוסיף לחול החוק הקודם.

תחילה, תחולה והוראות מעבר

צחי הנגבי
שר המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 33), התשנ"ח-1997*

1. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 538, האמור ב- יסומן "א" ואחריו יבוא:

"(ב) בסעיף זה, 'משפט' – הליך המתקיים בפני בית משפט או בפני בית דין."

2. אחרי סעיף 539 לחוק העיקרי יבוא:
"תחקיר צבאי 539א. (א) בסעיף זה –

הוספת סעיף
539א

"תחקיר" – בירור שנערך בצבא, בהתאם לפקודות הצבא, בנוגע לאירוע שהתרחש במהלך אימון או פעילות מבצעית, או בקשר אליהם;
"גוף חוקר" – קצין בודק, משטרה צבאית חוקרת או שופט חוקר;

* נחקל בכנסת ביום ד' בחשון התשנ"ח (4 בנובמבר 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בהצעות חוק 2597, מיום א' באדר ב' התשנ"ז (10 במרס 1997), עמ' 230 ובהצעות חוק 2625, מיום י"ב בסיון התשנ"ז (17 ביוני 1997), עמ' 364.
¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשנ"ז, עמ' 366.

"גוף ציבורי" – משרדי הממשלה, או גוף אחר ששר הבטחון קבעו בצו;
"משפט" – כהגדרתו בסעיף 538(ב);

"קצין בודק" – קצין בודק כמשמעותו בסעיף 252(א)(2) ו-(3).

(ב) על אף האמור בכל דין, יחולו לענין תחקיר הוראות אלה:

(1) הדברים שהושמעו בתחקיר, פרוטוקול התחקיר, כל חומר אחר שהוכן במהלכו, וכן הסיכומים, הממצאים והמסקנות (להלן – חומר התחקיר), לא יתקבלו כראיה במשפט, למעט במשפט בשל מסירת ידיעה כוזבת או העלמת פרט חשוב בתחקיר;

(2) חומר התחקיר יהיה חסוי בפני כל אדם ואולם הוא יימסר, כולו או חלקו, רק לאותם גופים בצבא שהתחקיר דרוש להם לצורך מילוי תפקידם;

(3) חומר התחקיר לא יימסר לגוף חוקר;

(4) (א) חומר התחקיר יימסר לפרקליט הצבאי הראשי או לנציגו, לפי בקשתו, בנוגע לאירוע מסוים או בנוגע לסוגי אירועים;

(ב) מצא הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו כי חומר התחקיר מגלה חשד לביצוע עבירה, המצדיק בדיקה או חקירה על ידי גוף חוקר, רשאי הוא, לאחר שנועץ בקצין שדרגתו אלוף לפחות, להורות בכתב, לגוף חוקר, לפתוח בבדיקה או בחקירה;

(ג) הורה הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו לפתוח בבדיקה או בחקירה, יתאר בהוראתו את נסיבות האירוע שבעקבותיו נערך התחקיר, ואת הסיבות אשר בשלן עלה החשד לביצוע העבירה; ואולם לא יצורף להוראה דבר מחומר התחקיר, והיא לא תצביע על חשד כלפי אדם שהיה מעורב באירוע;

(5) הרמטכ"ל או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי לאשר העברת סיכום ממצאי התחקיר או חומר התחקיר, כולו או חלקו, לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו, לצורך מילוי תפקידו בלבד, וכן רשאי הוא לאשר העברת סיכום ממצאי התחקיר לאדם הנוגע בדבר; ואולם לא יועבר חומר או סיכום כאמור, אם קיים חשש כי העברתו תפגע בבטחון המדינה;

(6) על אף האמור בפסקה (5), חומר התחקיר או סיכום ממצאיו, לא יועבר למי שעורך חקירה פלילית על פי דין;

(7) ועדת משנה של ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, ששיבותיה חסויות, תקבל לפי בקשתה, את חומר התחקיר.

יצחק מרדכי
שר הביטחון

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

**חוק איסור פתיחת בתי עינוגים בתשעה באב (הסמכה מיוחדת),
התשנ"ח-1997***

1.	תשעה באב הוא יום אבל לעם היהודי על חורבן בית המקדש.	תשעה באב
2.	תחילתו של יום האבל הוא משקיעת החמה וסיומו עם צאת הכוכבים למחרת; חל יום תשעה באב בשבת, יקיים יום האבל ביום ראשון שלאחריו.	תחילת יום האבל וסיומו
3.	(א) על אף האמור בכל דין, תהא רשות מקומית מוסמכת להתקין חוק עזר שיאסור קיום עינוגים ציבוריים ביום האבל. (ב) לענין סעיף זה, "עינוג ציבורי" – כהגדרתו בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, ¹ בסעיף 3(ב).	איסור עינוגים ציבוריים
4.	רשות מקומית רשאית להטיל איסור כאמור בסעיף 3 על כל אזור שיפוטה או על חלק מסוים ממנו, ובלבד שיחול על כל האוכלוסיה באותו אזור או באותו חלק ממנו.	תחולת האיסור
5.	רשות מקומית רשאית להסמיך מפקחים לצורך ביצוע הוראות חוק זה.	ביצוע
6.	עונשו של העובר על חוק עזר שהותקן לפי חוק זה כעונשו של העובר על חוק עזר שהותקן לפי פקודת העיריות ² או לפי פקודת המועצות המקומיות ³ , הכל לפי הענין.	עונשין
7.	בית המשפט לענינים מקומיים מוסמך לדון בעבירות לפי חוק זה.	בית המשפט המוסמך
8.	חוק עזר העוסק באיסורים החלים בתשעה באב, שהתקינה רשות מקומית לפני תחילתו של חוק זה, ואשר היה נעשה כדין אילו חוק זה היה בתוקפו אותה שעה, יראוהו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן לפיו.	הוראת מעבר
9.	בפקודת העיריות, בסעיף 249 בפסקה (21), אחרי "שבמסורת רתית" יבוא "ולגבי יום תשעה באב", ובסופו יבוא "יום תשעה באב" – כמשמעותו בחוק איסור פתיחת בתי עינוגים בתשעה באב (הסמכה מיוחדת), התשנ"ח-1997.	תיקון פקודת העיריות - מס' 64

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ד' בחשון התשנ"ח (4 בנובמבר 1997); הצעת החוק ורכיבי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2644, מיום י"ז בתמוז התשנ"ז (22 ביולי 1997), עמ' 494.
1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.